

[Glistrup]

hørt det i de to foregående indlæg, at der er nogle tyndtølspartier, der altid vil flyde i den retning, socialdemokratiet nu ønsker at man skal bevæge sig. Selv om også de 8 andre folketingspartier, da vi debatterede fremskridtspartiets forslag for 10 dage siden, den 24. april, var imod, at man gjorde folketingets pligt, ved vi, at når socialdemokratiet har omsindet sig, som vi så stærkt appellerede til partiet om at gøre her for 10 dage siden, så følger der et flertal med, og det er vi glade for.

Med hensyn til måden, hvorpå problemerne skal klares, er der ikke nogen som helst tvivl om, at det sagligt rigtige var at sætte nogle kyndige uvildige til at finde frem til at løse dem. Det er en fornærmelse at følge den måde, arbejdsministeren lægger op til, nemlig at det, arbejderparten har forkastet, kommer folketinget bare og siger skal være lovreglerne, ord til andet, semikolon til semikolon, i stedet for f. eks. at tage sådan noget, som hr. Kaj Poulsen påpegede med rette, nemlig miljø- og tempoproblemer, med ind i billedet, således at en voldgiftsret kunne have taget stilling til det. Det havde så ganske klart været den rigtige løsning på de problemer. Det ville være det sagligt rigtige i stedet for uden videre at trække det, parterne vittærlig ikke vil have, ned over hovedet på dem.

Men selvfølgelig skal det bedste ikke være det godes fjende, og når flertallet i folketinget så ganske åbenbart trækker i retning af, at det overordnede mål bedst fyldestgøres ved at bruge det mere ufuldkomne middel, arbejdsministeren har valgt med sit forslag, så må vi følge arbejdsministerens mindre egnethed til at formulere lovforslag. Jeg er ikke i den henseende så royalistisk over for arbejdsministeren som hr. Ninn-Hansen, at jeg mener, at han er velegnet til at skrive lovforslag. Heller ikke det er han god til, men det hidfører dog trods alt et bedre resultat, når man gør det, som arbejdsministeren gør, nemlig at slagterierne hurtigst muligt kommer i gang.

Der er dog én ganske klar skønhedsplet i forslaget, som vi under alle omstændigheder vil søge ændret. Vi vil stille et ændringsforslag ved anden behandling, således at den fredspligt, der omtales i forslagens § 2, ved indsættelse af et nyt stk. 2 i § 2 kommer til at gælde for alle, der beskæftiges på eller i tilknytning til slagterierne, herunder altså også

dyrlægerne. Vi vil simpelt hen ikke, medmindre folketinget stemmer os ned, affinde os med, at slagterierne, hvis rytme knap nok kan være genoplivet til mandag den 11. maj, skal dræbes og dysses ned, fordi dyrlægerne så går i strejke. Det må være således, at lovforslaget nu gør rent bord, således at vi har sikret, at slagterierne kommer til at arbejde uforstyrret i det næste par år. Det vil der altså komme ændringsforslag om fra fremskridtspartiets side med henblik på at opnå.

Det, der er grunden til, at der kan indtræde den skade, der kan blive tale om den 11. maj, er den fjollede, forhistoriske, for længst forældede regel i forligsmandsloven, fremskridtspartiets har kritiseret gang på gang her i folketinget, nemlig at man får konflikter i gang allerede 3 dage efter forkastelsen af et mæglingforslag. Der vil vi altså komme med den ambulancetjeneste ved et nyt stk. 2 i lovforslagets § 2, at det i hvert tilfælde ikke skal gælde i denne situation i relation til slagterierne.

Så er der tilbage, at vi selvfølgelig godt som følge af, at statsministeren nu har fået blæst konflikten op ved disse 14 dages tøven, kan få lidt uro i forbindelse med, at man får genoptaget arbejdet igen på slagterierne. Vi må virkelig håbe, at vi i løbet af nogle få dage får fjernet den uro, der måtte være opstået som følge af, at man faktisk fra socialdemokratiets side både i 1. maj-taler og ved andre lejligheder har holdt slagteriarbejderne for grin ved at foregive, at de godt kunne få lov til selv at bestemme, hvis de vel at mærke stemte for det, der passede ind i folketingets tanker. Det har dog trods alt været således, at de pågældende i de sidste 6 år har arbejdet under løn- og arbejdsvilkår, som lovgivningsmagten har fastsat, og det må vi affinde os med.

Alt i alt ligger vi så ganske klart i dag, som vi gjorde det for 10 dage siden, på den linje, at folketingsmedlemmerne ikke bør tage bukserne af, før man har sørget for, at slagterikonflikten er stoppet. Det er hovedmålet, det vil fremskridtspartiet arbejde for.

#### **Formanden:**

Det kan jo være nødvendigt en gang imellem. (*Munterhed*).

**Lilli Gyldenkilde (SF):**